

ข้อเสนอแบบข้อมูลทางค่านาอาชฎากรรม

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ข้อมูลที่สำคัญในหน่วยงานทั้ง 4 สามารถแยกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ตารางสถิติซึ่งเป็นรายงานประจำเดือน ประจำงวด และประจำปีต่าง ๆ (ตามตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 46 ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3)
2. ข้อมูลเป็นรายคดีหรือรายบุคคล ซึ่งอาจเก็บเป็นแฟ้มแต่ละเรื่อง หรือบันทึกเป็นสมุดบันทึกต่อเนื่องกัน เช่น บันทึกประจำวันของสถานีตำรวจ

ข้อมูลประเภทแรกนั้น จัดทำขึ้นตามหน่วยงานต่าง ๆ แล้วส่งขึ้นไปสู่ระดับบนตามสายการบังคับบัญชา ในแต่ละระดับก็จะรวบรวมเป็นตารางชนิดเดียวกัน และมีขอบเขตพื้นที่ที่ครอบคลุมใหญ่ขึ้นไปตามลำดับ ตารางชั้นสุดท้ายก็จะคลุมทั้งประเทศ ตารางประเภทแรกนี้สร้างขึ้นมาในระดับล่างสุด (เช่นสถานีตำรวจ) โดยใช้ข้อมูลหรือการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลประเภทที่สองข้อมูลทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมานี้มีที่เ้าต่างกัน คือข้อมูลประเภทสถิติและตารางจะใช้สำหรับวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของหน่วยงาน และจะได้ปรับปรุงหรือหาทางแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา ส่วนข้อมูลประเภทที่สองนั้นเป็นข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินคดีหรือติดตามเรื่อง

การเข้าชอนของข้อมูลนั้น พบว่าเกิดขึ้นในข้อมูลทั้ง 2 ประเภท เช่นในตารางสถิติของตำรวจจะมีช่องที่กล่าวถึงผลการสอบสวนและดำเนินคดีอยู่ด้วย ซึ่งควรจะเป็นตัวเลขเดียวกันกับที่อัยการรวบรวม และทำขึ้นด้วย หรือในแฟ้มคดีต่าง ๆ ที่อยู่ในการพิจารณาคดีของศาลนั้น ก็พบว่าจะมีสำเนาของสำนวนสอบสวน และบันทึกคัดลอกจากบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจอยู่ในนั้นด้วย การสร้างศูนย์กลางข้อมูลค่านานาอาชฎากรรมนี้จะช่วยลดปริมาณการทำงานที่ซ้ำซ้อนกันได้

ทั้งที่โลกถามมาแล้วขางคนว่า ตารางสถิติ หรือข้อมูลประเภทหนึ่งนั้น สร้างมาจากข้อมูลประเภทที่สอง ดังนั้นเราสามารถรวมข้อมูลประเภทสองไว้ในที่แห่งเดียวกันได้ ย่อมจะไ้ได้รับผลดีที่สุด แต่เรื่องนี้ได้ศึกษาแล้วพบว่าเป็นไปได้ยากมาก เพราะการที่จะเอาข้อมูลประเภทที่สองทั้งหมดมารวมอยู่ในที่เดียวกันนั้น ก็หมายถึงจะต้องยกเลิกสมุดบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจทุกแห่ง ยกเลิกแฟ้มคดีตามสำนักงานอัยการทุกแห่ง ฯลฯ แล้วให้สร้างแฟ้มข้อมูลรวมอยู่ในคอมพิวเตอร์แห่งเดียวในกรุงเทพฯ ในการทำเช่นนี้ทุกสถานีตำรวจ อัยการศาล และเรือนจำจะต้องติดต่อโดยตรง เขามายังคอมพิวเตอร์ตัวนี้ได้ ระบบนี้จะต้องเป็นระบบ on-line ที่คลุมทั้งประเทศ การสร้างระบบขนาดนี้จะใหญ่เกินไปที่จะทำได้ และผลก็อาจไม่คุ้มค่า เพราะจะต้องลงทุนสูงมาก อีกทั้งค่าใช้จ่ายประจำวันก็สูงมากด้วย นอกจากนี้ปัญหานี้แล้วก็พบว่าการพิจารณาคำเนิคดีแต่ละชั้นตอน ผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำงานได้สะดวกกว่าถ้ายังมีแฟ้มธรรมดา ๆ ให้ใช้เก็บข้อมูลอยู่ ดังนั้นแนวความคิดที่จะรวมข้อมูลประเภทที่สองเข้ามาอยู่ในที่แห่งเดียวกันจึงยังไม่น่าสนใจนัก

เมื่อนหาทางที่จะรวบรวมข้อมูลประเภทที่สองมาไว้แห่งเดียวกันทำไม่ได้ ก็เหลือทางเลือกอยู่ทางเดียวคือรวมข้อมูลประเภทหนึ่งหรือตารางสถิติต่าง ๆ เอาไว้ในที่แห่งเดียวกันเรียกว่าศูนย์กลางข้อมูล และเพื่อที่จะลดงานของหน่วยงานต่าง ๆ ก็จะให้หน่วยงาน ๆ นี้รายงานเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของคดีเข้ามาเท่านั้น ศูนย์กลางข้อมูลจะเป็นผู้ติดตามวาคดีไหนคดีคำเนิไปถึงจุดไหนแล้ว เมื่อมีข้อมูลประเภทนี้อยู่ในมือก็สามารถทำตารางสถิติขึ้นมาได้ และส่งกลับคืนไปให้หน่วยงานต่าง ๆ ใช้เพื่อการบริหารเช่นที่เคยทำมา วิธีนี้จะช่วยลดการบันทึกที่ซ้ำซ้อน และการคำนวณที่ซ้ำซ้อนกันของ 4 หน่วยงานลงได้

เพื่อให้เห็นเป็นแนวทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จะขอบรรยายถึงลักษณะการทำงานของระบบที่เสนอมานี้

เมื่อมีคดีเกิดขึ้นในเขตสถานีตำรวจใดก็ตาม ตำรวจจะลงบันทึกประจำวันตามปกติ และจะต้องให้หมายเลขประจำเรื่อง (Reference Number) พรหมทั้งกรอกข้อมูลที่สำคัญบางประการ แล้วส่งมาให้ศูนย์กลางข้อมูลเพื่อขึ้นทะเบียนเรื่องเอาไว้ ข้อมูลที่ส่งมาควร

ประกอบไปด้วยหมายเลขประจำเรื่อง ชื่อผู้ต้องหา รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ต้องหา ประเภทคดี และวันเดือนปีที่เกิดเหตุ ในเวลาต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบสวนเสร็จแล้วก็จะส่งรายงานเข้ามาที่ศูนย์กลางข้อมูลถือว่า ได้สอบสวนเสร็จไปแล้วเมื่อใด และผลการตัดสินว่าจะส่งเรื่อง ไปยังอัยการหรือไม่ ถ้าส่งส่งเมื่อใด การรายงานเข้ามานั้นต้องใช้หมายเลขประจำเรื่อง เป็นตัวหลักที่จะค้นหาและเพื่อปรับปรุงแฟ้มข้อมูลให้ทันต่อเหตุการณ์ ในกรณีที่เรื่องถูกส่ง ไปยังอัยการ อัยการก็จะรายงานเข้ามาว่าได้ดำเนินการต่อไปอย่างไร เสร็จเมื่อไหร่ ฯลฯ อัยการก็จะใช้หมายเลขประจำเรื่อง เป็นตัวหลักที่จะชี้ว่าเป็นคดีใด จะเห็นได้ว่าโดยวิธีนี้จะสามารถติดตามผลการดำเนินการคดีแต่ละเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบได้โดยให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรายงานแต่เฉพาะส่วนที่ตนเอง เกี่ยวข้อง เข้ามา

ในการรายงานผลความคืบหน้าของ เรื่องแต่ละเรื่องนั้น ถ้าให้มีการรายงานทันทีที่ดำเนินการเสร็จก็จะมี การส่งข้อมูลเข้ามาที่ศูนย์กลางข้อมูลบ่อยครั้งเกินไป และเนื่องจาก การคำนวณเพื่อทำเป็นตารางสถิติต่าง ๆ นั้นไม่ได้ทำทุกวัน ดังนั้นการรายงานเข้ามาที่ศูนย์กลางข้อมูล อาจใช้วิธีรวบรวมเป็นระยะ 1 หรือ 2 หรือ 4 สัปดาห์ แล้วจึงรายงานเข้ามาก็อาจจะได้สิ่งที่สำคัญคือ วันที่ที่ดำเนินการเสร็จแต่ละขั้นตอนจะต้องมีการบันทึกไว้เสมอ ในอนาคตอาจจะมีการเพิ่มความถี่ในการส่งรายงานเหล่านี้ก็ได้ วิธีนี้จะช่วยลดค่าใช้จ่ายและได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ดีกว่า เพราะแต่ละหน่วยงานมีเวลาที่จะรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องเสียก่อนที่จะส่งเข้ามาที่ศูนย์กลางข้อมูล

แฟ้มข้อมูลที่จะสร้างขึ้น ณ ศูนย์กลางข้อมูลตามวิธีที่เสนอมานี้ จะเห็นว่าเป็นแฟ้มข้อมูลที่ค่อนข้างใหญ่ แต่จะง่ายต่อการบำรุงรักษา แต่ละคดีหรือแต่ละเรื่องจะมีเพียงเรคคอร์ด (Record) เดียว เรคคอร์ดนี้จะเป็นเรคคอร์ดที่ไม่ยาวนาน แต่ทุกเรคคอร์ดจะยาวเท่ากัน โดยจะมีข้อมูลมากน้อยต่าง ๆ กันตามลำดับที่คดีนั้นไกลผ่านไปแล้ว ถ้าดูตามหลักการที่วางไว้ข้างต้น จะเห็นว่าแฟ้มข้อมูลนี้จะมีจำนวนเรคคอร์ดเพิ่มขึ้นทุกวัน และจะเท่ากับจำนวนคดีที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ถ้าเป็นเช่นนี้ในเวลาไม่นาน แฟ้มข้อมูลนี้จะโตจนเกินขนาดที่เครื่องคอมพิวเตอร์จะรับไหวได้ เพื่อแก้ปัญหาจึงขอเสนอให้ขยายเรคคอร์ดของคดีที่ถึงที่สุดแล้ว

ออกไปจากแฟ้มข้อมูลนี้ คืออาจถึงที่สุดโลกหลายขั้นตอน เช่นเมื่อสำรวจเห็นว่าไม่ควรส่ง อัยการ หรือเมื่ออัยการเห็นว่าไม่ควรส่งฟ้องศาล หรือเมื่อศาลตัดสินให้ปล่อยไป และอัยการไม่ได้ทำการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือเมื่อจำคุกจนครบกำหนดปล่อยตัวแล้ว เป็นต้น สำหรับคดีที่ดำเนินมา อยู่ และปล่อยคางจนเกินอายุความก็อาจเขาออกไปจากแฟ้มข้อมูลหลักอันนี้ได้ ด้วยวิธีดังกล่าวนี้ ก็จะมีจำนวนเรคคอร์ดที่จำกัด ก็มีเท่ากับจำนวนคดีที่ยังไม่ถึงที่สุดอยู่เท่านั้น

ข้อมูลหรือเรคคอร์ดที่เป็นคดีที่ถึงที่สุดแล้วทั้ง กล่าวข้างบนนี้ จะถึงถึง เลยโดยทันทีนั้น ไม่ได้ เพราะรายงานประจำปียังต้องนำรวมเรื่องเหล่านี้เข้าไปด้วย วิธีแก้ปัญหานี้อาจทำได้ 2 วิธีคือ จะถึงออกเมื่อทำรายงานประจำปีไปแล้ว หรือจะถึงออกไปเก็บรวมไว้อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งอาจเรียกว่าแฟ้มข้อมูลที่สมบูรณ์แล้ว แฟ้มข้อมูลนี้อาจใช้เทปแม่เหล็กเป็นตัวเก็บได้ โดยวิธีนี้ก็จะเก็บได้ไม่จำกัดจำนวนเรคคอร์ด ซึ่งวิธีนี้น่าจะดีกว่าวิธีแรก ทั้งนี้เพราะข้อมูลในแฟ้มหลักกับข้อมูลในแฟ้มที่สมบูรณ์แล้วนี้ อาจมีประโยชน์สำหรับการศึกษาคือเป็นราย ๆ และการทำสถิติคางเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของขบวนการยุติธรรมก็ได้

### รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่บันทึก

สิ่งที่กล่าวแล้วว่าข้อมูลที่ให้นำมารวมไว้ยังศูนย์กลางข้อมูลจะเป็นข้อมูลที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับคดีที่เกิดแต่ละคดี และผลการดำเนินทุกขั้นตอน ฉะนั้นสถานีตำรวจจะเป็นหน่วยแรกที่จะครองรายงานการเกิดคดีแต่ละคดี โดยไม่ต้องรายงานตามลำดับสายงาน แต่จะรายงานไปยังศูนย์กลางข้อมูลโดยตรง เช่นเดียวกันกับอัยการ ศาล และเรือนจำแต่ละแห่ง และสถานีตำรวจจะเป็นผู้กำหนดหมายเลขประจำเรื่อง สำหรับคดีแต่ละคดี หมายเลขนี้จะถูกใช้ต่อไปในชั้นอัยการ ศาล และราชทัณฑ์ เมื่อทุกหน่วยงานรายงานผลการดำเนินมามายังศูนย์กลางข้อมูล ก็จะอ้างถึงหมายเลขนี้ เกรวมคณพิว เเตอร์ก็จะใช้หมายเลขประจำเรื่อง เป็นตัวค้นหาคดีแต่ละคดี เพื่อนำผลที่ไกรบรรายงานไปปรับปรุงแฟ้มข้อมูลให้ทันต่อเหตุการณ์ เมื่อคดีใดสิ้นสุดลงในตอนใดก็จะถูกนำออกจากแฟ้มข้อมูลหลักไป เก็บยังแฟ้มข้อมูลที่สมบูรณ์แล้ว

ฉนั้นแฟ้มขอมูลในศูนย์กลางขอมูลก็จะมี 2 ลักษณะคือ แฟ้มขอมูลหลัก และแฟ้มขอมูลที่สมบูรณ์แล้ว  
 เพื่อให้สามารถคำนวณและทำการางสถิติต่าง ๆ แทนระบบเก่าได้ เรคคอร์ดหนึ่ง ๆ  
 ควรจะประกอบด้วยขอมูลดังต่อไปนี้

หมายเลขประจำเรื่อง	ชื่อผู้ต้องหา และรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ต้องหา	ประเภทคดี	วันเดือนปี ที่เกิดเหตุ	รหัสสายบังคับบัญชากรมตำรวจ	ผลการดำเนินงานของตำรวจ				
					วันเดือนปีที่เริ่มสอบสวน	วันเดือนปีที่สอบสวนเสร็จ	ส่งอัยการหรือไม่	วันที่ส่งอัยการ	อื่น ๆ ที่จำเป็น

รหัสสายบังคับบัญชาของอัยการ	ผลการดำเนินงานของอัยการ					รหัสสายบังคับบัญชาของศาล	ผลการดำเนินงานของศาล			
	วันเดือนปีที่เริ่มไต่สวน	วันเดือนปีที่ไต่สวนเสร็จ	ส่งฟ้องหรือไม่	วันที่ส่งฟ้อง	อื่น ๆ ที่จำเป็น		วันเดือนปีที่เริ่มคำเนิมนาน	วันเดือนปีที่ทำการตัดสิน	ลงโทษหรือปล่อยตัวไป	อื่น ๆ ที่จำเป็น

รหัสสายบังคับบัญชาของราชทัณฑ์	ผลการดำเนินงานของราชทัณฑ์			
	ลักษณะของโทษที่ได้รับ	เรือนจำที่จองโทษ	วันเดือนปีที่ได้รับการปล่อย	อื่น ๆ ที่จำเป็น



หมายเลขประจำเรื่อง จะเป็นรหัสที่ใช้ในการกนหาคดีที่เป็นเรื่องเดียวกันเพื่อ  
 จะไปทำการบันทึกเพิ่มเติมใหม่โดยผูกพันต่อเหตุการณ์ เมื่อมีการรายงานผลการดำเนินคดี  
 ของผู้ต้องหา ทุกหน่วยงานจะต้องระบุชื่อผู้ต้องหาตามพร้อมหมายเลขประจำเรื่อง เพื่อ  
 ป้องกันการรายงานสับสน พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ต้องหา เช่น เพศ อายุ  
 อาชีพ สัญชาติ ฯลฯ เพื่อประโยชน์ในการจำแนก (sort) ประเภทของผู้ต้องหา  
 ประเภทคดี จะตองกำหนดรหัสสำหรับคดีแต่ละประเภท วันเดือนปีที่เกิดเหตุ นอกจากจะ  
 ใช้สำหรับรวบรวมจำนวนคดีที่เกิดในแต่ละวันหรือแต่ละช่วงเวลาแล้ว ยังมีประโยชน์ในการ  
 ใช้เป็นตัวมีระยะเวลาที่คดีขึ้นอยู่กับตำรวจ รหัสสายบังคับบัญชาของตำรวจ จะเป็นรหัสที่  
 แสดงถึงสถานีตำรวจ กองกำกับการ กองบังคับการ กองบัญชาการที่รับผิดชอบ เพื่อช่วย  
 ให้สามารถจำแนกคดีที่เกิดตามเขตพื้นที่ในระดับต่าง ๆ ของกรมตำรวจได้

ผลการดำเนินงานของตำรวจ จะประกอบด้วย วันเดือนปีที่เริ่มสอบสวน และ  
 สอบสวนเสร็จ ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดจำนวนวันที่ตำรวจทำการสอบสวนได้ รหัสที่แสดง  
 ถึงการตัดสินใจของตำรวจว่าส่งอัยการหรือไม่ ถ้าส่งก็ระบุวันเดือนปีที่ส่ง เพื่อจะรู้จำนวน  
 ระยะเวลาที่เรื่อง ไปอยู่ในอัยการ นอกจากนี้จะสำรองที่ไว้สำหรับเหตุการณ์อื่น ๆ ที่จำเป็น  
 เช่นเมื่อผู้ต้องหามากกว่า 1 คน แต่ผลการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาไม่ตรงกันก็อาจจะใช้รหัสนี้  
 เป็นตัวอ้างอิงเรคคอร์ดอื่นที่มีรายละเอียดเสริมเรคคอร์ดนี้ รหัสสายบังคับบัญชาของอัยการ  
 เป็นรหัสที่แสดงถึงสำงานของอัยการ จะช่วยให้จำแนกข้อมูลตามระดับต่าง ๆ ของอัยการได้

ผลการดำเนินงานของอัยการ จะประกอบด้วย วันเดือนปีที่เริ่มไต่สวนมูลฟ้อง  
 และวันเดือนปีที่เสร็จสิ้นการไต่สวน ผลการตัดสินใจของอัยการว่าจะส่งฟ้องศาลหรือไม่ ถ้าส่ง  
 ส่งในวันใด และจะสำรองที่ไว้เช่นเดียวกัน ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้จะมีวัตถุประสงค์เช่น  
 เกี่ยวกับของตำรวจ รหัสสายบังคับบัญชาของศาล เป็นรหัสที่แสดงถึงสำงานของศาล และ  
 ช่วยจำแนกข้อมูลตามระดับต่าง ๆ ของศาล

ผลการดำเนินงานของศาล ก็มีรายละเอียดเช่นเดียวกับอัยการคือ วันเดือนปี  
 ที่เริ่มทำการดำเนินงาน วันเดือนปีที่พิพากษาคดีสิ้น ผลการตัดสินใจของศาล และสำรองที่ไว้

สำหรับเหตุการณ์อื่น ๆ เช่นเกี่ยวกับตำรวจและอัยการ รหัสสายบังคับบัญชาของราชทัณฑ์

เช่นเกี่ยวกับหน่วยงานอื่น ๆ

ผลการดำเนินงานของราชทัณฑ์ มีรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของโทษที่ได้รับ  
เรือนจำที่จองโทษ วันเดือนปีที่ได้รับการปลดปล่อย พร้อมทั้งสำรองที่ไว้สำหรับเหตุการณ์  
อื่น ๆ

### การปรับ (update) ข้อมูล

เมื่อมีคดีเกิดขึ้น ก็จะมีการรายงานคดี และผลการดำเนินคดีแต่ละชั้นตอน โดยที่  
ผลการดำเนินคดีแต่ละชั้นตอนจะมีการรายงานเป็นระยะ ๆ การรายงานอาจจะใช้แบบ  
รายงาน ซึ่งกำหนดขึ้นสำหรับแต่ละหน่วยงานเพื่อส่งมายังศูนย์กลางข้อมูล ทางศูนย์กลาง  
ข้อมูลก็จะนำไปปรับหรือเพิ่มรายละเอียดในคดีที่ส่งมา ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างแบบรายงาน  
ที่อัยการใช้ในการรายงานผลการไต่สวน ซึ่งควร มีรายละเอียดดังนี้ หมายเลขประจำเรื่อง  
(ซึ่งจะเป็นหมายเลขเกี่ยวกับที่ตำรวจกำหนดไว้ในสำนวนการสอบสวน) ชื่อผู้ต้องหา  
ประเภทคดี (ซึ่งชื่อผู้ต้องหาและประเภทคดีนี้จะรายงานเพื่อป้องกันความสับสน) และผลการ  
ดำเนินงานของอัยการ พร้อมทั้งระบบศาลที่จะส่งฟ้อง ดังแสดงในตารางที่ 47

## ตาราง 47

รายงานผลการไตสวนของอัยการจังหวัด.....  
 ในงวดวันที่.....ถึงวันที่.....

หมายเลข ประจำเรื่อง	ชื่อผู้ต้องหา	ประเภทคดี	ผลการดำเนินงาน			
			วันเดือนปี ที่เริ่มไตสวน	วันเดือนปี ที่ไตสวนเสร็จ	ส่งฟ้อง หรือไม่	วันที่ ส่งฟ้อง



เมื่อทางศูนย์กลางข้อมูลได้รับแบบรายงานนี้ ก็จะบันทึกข้อมูลเหล่านี้เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยจะอาศัยหมายเลขประจำเรื่อง เป็นตัวค้นหาเพื่อการปรับข้อมูลในคดีเดียวกัน ถึงที่ใดก็ตามมาแล้วในตอนต้น

### การทำตารางสถิติจากข้อมูลที่บันทึกไว้

จากข้อมูลที่บันทึกไว้จะนำมาจัดจำแนก (sort) และนับ (count) เพื่อจัดทำตารางสถิติต่าง ๆ ตามต้องการ เช่นต้องการจะทำสถิติที่ออกฉกรรจ์ที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ของ เดือนที่ผ่านมา เครื่องคอมพิวเตอร์ก็สามารถจัดจำแนกและนับให้ได้ โดยอาศัยหมายเลขประจำเรื่อง รหัสประเภทคดี และวันที่เกิดเหตุ

### ผลประโยชน์อื่น ๆ ที่จะได้รับจากระบบข้อมูลที่เสนอมา

นอกเหนือจากผลประโยชน์ที่ว่า หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ต้องคำนวณตารางสถิติเองแล้ว จะพบว่าระบบที่เสนอมานี้ทำให้

1. สามารถศึกษา และติดตามคดีเป็นราย ๆ ไปได้ โดยอาศัยข้อมูลจากแฟ้มข้อมูลหลัก หรือแฟ้มข้อมูลที่สมบูรณ์แล้ว แล้วแต่กรณี เช่นถ้าต้องการทราบว่าคดีใดคดีหนึ่งที่สนใจนั้น ขณะนี้ดำเนินการไปถึงขั้นไหน อย่างไร ก็จะเรียกหาคำตอบได้จากแฟ้มข้อมูลหลัก และถ้าไม่มีคดีนั้นในแฟ้มข้อมูลหลัก ก็แสดงว่าคดีนี้ได้นำดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว สามารถไปค้นหาได้จากแฟ้มข้อมูลที่สมบูรณ์แล้ว

2. ทราบระยะเวลาที่แต่ละหน่วยงานใช้ในการดำเนินงานและระยะเวลาที่คดีแต่ละคดี เข้าไปอยู่ในแต่ละหน่วยงาน โดยการนำสถิติแสดงจำนวนวันที่แต่ละหน่วยงานใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนจำนวนวันที่คดีเข้าไปอยู่ในหน่วยงาน ทำให้สามารถมองเห็นได้ว่างานไปล่าช้าอยู่ที่หน่วยไหน และจะใครคนไหนต่อไปว่าจะแก้ไขให้เร็วขึ้นได้หรือไม่อย่างไร

3. ทำให้มองเห็นความต่อเนื่องของคดีในแง่สถิติ โดยการทำสถิติแสดงจำนวนคดีที่เกิดขึ้น และส่งเขามายังศูนย์กลางข้อมูลทั้งหมด จำนวนคดีที่สิ้นสุดในชั้นตำรวจ ชั้นอัยการ ชั้นศาล และชั้นราชทัณฑ์ และอาจจะกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ เพื่อจะได้เห็นความต่อเนื่องชัดเจน โดยที่จะมองเห็นว่าคดีไปสิ้นสุดในชั้นตอนไหนมาก ชั้นตอนไหนน้อย อันไหนที่ดูแลผิดปกติ (เช่นอัยการสอบสวนแล้วไม่ส่งฟ้องเป็นจำนวนมาก ๆ) ก็จะได้นหาสาเหตุ (อาจเป็นเพราะตำรวจไม่รวบรวมหลักฐานให้ครบถ้วน) และหาทางแก้ไขต่อไป
4. จากแฟ้มข้อมูลทั้งสอง ถ้าเรานำไปจัดเรียงตามชื่อผู้ต้องหาหรือจะในระบบ data base เพื่อให้สามารถเรียกหาข้อมูลใดตามชื่อของผู้ต้องหา เราจะสามารถศึกษาและทำสถิติการทำผิดซ้ำของอาชญากรเหล่านี้ได้โดยง่าย.